

Evangelická teologická fakulta

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Využití karet v psychoterapii
Jméno studenta: Daniela Šlapáková
Vedoucí: Mgr. Anna Klimešová
Oponent: Dr. Ing. Alois Křišťan, Th.D.
Studium: JABOK B ETFK kombin. [roč 5]

Autorka si vybrala téma zajímavé, ojedinělé, nicméně zapadající do profilu studovaného oboru. V úvodu věnuje značný prostor motivaci a osobnímu vztahu ke zvolenému tématu, což je možné a zajímavé, nicméně postrádám alespoň zmínku o metodě zpracování tématu, struktuře (její logice) textu a případně o zdrojích - tyto tři údaje do úvodu kvalifikačních prací myslím patří.

Jako další (nečíslovanou) kapitolu zvící tři vět uvádí autorka cíl práce. Uvádí, že cílem práce je "ukázat možnosti a použití karet v psychoterapii" - není ovšem jasné komu to chce ukázat. Má to být práce osvětová? Poluparizační? Chce to ukázat kolegům psychoterapeutům? Klád jsem si tuto otázku často během četby textu a nenacházel jsem odpověď - pokud by to chtěla ukázat "široké veřejnosti", pak práce obsahuje hodně odborných výrazů a předpokládá určité předvedění. Pokud by to mělo sloužit kolegům psychoterapeutům, tak práce obsahuje v úvodních partiích dosti vysvětlujícího textu, který jistě znají. Proto považuji cíl za nejasně formulovaný; sám se domnívám, že kvalifikační práce zpravidla nemají "někomu" něco "ukazovat" (pokud, tak jasně cílenému), ale spíše si položit nějakou otázku a hledat na ni odpověď, něco zkoumat... Kdybychom pak chtěli být přesní, pak práce neukázala možnosti (ve smyslu všechny možnosti), ale ukázala vybrané příklady možností využití karet - což autorka v závěru ukazuje, že možností je nepřeberné množství... Kdyby si tedy zformulovala cíl - zkoumat využití možností užití karet ve vybraných terapeutických kazuistikách, možná by více odpovídalo obsahu. V jí formulovaném cíli je již obsaženo předvedění, že ty možnosti jsou - a je třeba je jen ukázat. Přitom sama v závěru ukazuje, že ony možnosti jsou použitelné pouze za určitých předpokladů. K tomu (velmi správně) dochází, když uvádí limity užití karet v terapii. K tomu se ovšem dobere když píše "práce měla za cíl pomocí kazuistik poodkrýt možnosti využití a nahlédnout na limity karet v psychoterapii". Zde jsem ovšem trochu zmaten - cíl je formulován jinak než na začátku práce - vůbec se zde nemluví o tom, že by svým textem chtěla (někomu) ukazovat onu práci, zato se uvádí, že cílem bylo "nahlédnout" na limity. Obrácení pozornosti k limitům je důležité, jsem za to vděčný, ale proč se na konci práce dozvídám, že to bylo cílem, když v počáteční formulaci cíle o tom nebyla řeč? Samo naplnění pohledu na limity je pak součástí závěru - zasloužilo by si samostatnou kapitolku před závěrem. Zdá se, že je to zpracováváno již poměrně rychle (existuje k limitům něco v literatuře?) nicméně velmi cením, že při tom odkazuje na uvedené kazuistiky a tedy to opravdu vychází z předchozího textu, respektive je to s ním spojené.

Vlastní zpracování má srozumitelnou logiku, autorka uvádí teoretické pozadí práce s kartami - nevědomí, psychoterapii jako obor, projekci, projektivní techniky které pomáhají si obsah nevědomí zvědomovat, karty jako jednu z těchto technik, směry které tuto techniku využívají, karty jako vlastní techniku a autorčinu vlastní odbornou činnost při práci s touto technikou.

Při vlastním zpracování cením, že se drží svého tématu, že i obecněji nazvané kapitoly (např. účinné faktory) jsou zaměřeny k tématu práce, ke kartám. Vlastní kazuistiky jsou popsány srozumitelně, jsou vybrány z různých souvislostí (individuál, skupina, dítě, užití na počátku, uprostřed v závěru terapie) autorka jimi vyjadřuje určitou škálu užití karet - jak co do klientely tak co do terapeutického záměru. V tom je práce velmi zajímavá.

Pokud se týká zpracování, práce obsahuje gramatické chyby (někdy až zvláště se opakující), někdy (zřídka) ne zcela pochopitelné věty. Autorka využívá relevantní literaturu, ale vždy se snaží parafrázovat, možná by někdy byla lepší (srozumitelnější) přímá citace. Pokud se citací týče, pak autorka užívá citací v textu - ale nejednotně - někde uvádí v závorce stránku ze které cituje, jinde nikoliv. Od str. 32 na uvedení stránek zcela rezignuje; takové citace považuji za skoro neužitečné, protože mě nutí prohlížet celou publikaci chci-li najít souvislost citovaného místa.

Jistě může namítnout, norma to (bohužel) umožňuje, nicméně styl má být v celé práci jednotný a to zde není. Podobně v seznamu literatury uvádí u některých publikací počet stránek (k čemu?), jine neuvádí, u druhé položky pak uvádí asi citované místo.

Při popisu karet uvádí kapitolu 4.4.1. COPE, a další podkapitoly 4.4.1.1; 4.4.1.2 se týkají tohoto typu karet. Následuje kapitola 4.4.2. Karty Mythos ve které se ovšem věnuje od třetího odstavce zcela jiným kartám nemajícím s Mythosem domnívám se nic společného, takže jsem zmaten a tak i dále, když další podkapitoly 4.4.2.1. a následující opět s nadřazenou kapitolou Mythos opět nesouvisí.

Navrhované hodnocení:

C

Zdůvodnění, závěr:

Práce je zajímavá, vychází z praxe, která je pojata v ilustrativní rozmanitosti, je zasazena do teoretického rámce a je dle mého soudu logicky a srozumitelně interpretovaná. Využívá relevantní literaturu a vlastní zkušenost a v tomto směru je naprosto zřejmá samostatnost a schopnost reflexe autorky. Pro formální ucelenost by bylo dobré lépe zpracovat úvod, promyslet formulaci cíle, dodržet jednotu cíle v úvodu i v závěru, věnovat jednomu tématu cíle (limity) vlastní kapitolu a teprve potom uzavřít shrnutím celé práce a věnovat také pozornost shora zmíněným technikám.

Práci ale považuji za velmi zdařilou.

Otázky, podněty k diskusi při obhajobě:

Komu chtěla autorka ukázat možnosti a použití karet v terapii - a jak z textu plyne, že to chtěla ukázat právě jemu.

Uvádí o limitech využití karet v psychoterapii také něco uvedená literatura?

Doporučuji/nedoporučuji k obhajobě:

doporučuji

V Praze dne 20. 1. 2020

.....
podpis oponenta práce
Dr. Ing. Alois Křišťan, Th.D.